

La bici, la veïna que no coneixem--- Bethlem Boronat, Diario Metro

La bicicleta, a Madrid, és encara una joguina. És una ciutat que no està preparada ni per les bicicletes, ni per les motos ni per res que no sigui agafar el cotxe fins per anar a buscar el pà. El fet que les bicicletes no són gaire visibles a la capital i que els militants probicicleta es troben amb molt poc suport institucional, ans al contrari, el que troben es rebuig i, fins i tot, repressió. De fet, ara fa nou mesos, quan vaig arribar, s'acabava d'inaugurar el primer aparcament per bicicletes de la ciutat, aquest és el nivell dels equipaments per les dues rodes a la capital.

Com que la bici és només un entreteniment de cap de setmana (un dissabte o un diumenge, la Casa de Campo sembla el Tour de França), la seva visibilitat als mitjans és molt reduïda. Molt sovint se la tracta com un objecte de lleure, no com un vehicle. És un reflex del que li passa al carrer: els conductors i els vianants no la consideren un vehicle, sino un divertimento una mica hippy.

Fins i tot, quan Bicicritica fa alguna activitat, com ara la pintada de carrils bici que va fer pels Bulevars, la sensació que s'ofereix es que són quatre outsiders amb ganes de liar-la, és a dir, que a Madrid encara costa entendre que la bici és una alternativa de mobilitat real, no només per part de les autoritats, sinó també per part dels propis madrilenys, que encara hi veuen un rotllo hippy o d'estrangers una mica sonats.

Tot i això, s'aprecia una certa, no sé si enveja o preocupació per estar perdent el tren. Veuen amb admiració com creix l'ús de la bici a Barcelona, o a d'altres ciutats. Cal, però ser conscients que l'orografia de Madrid no és gaire adequada per les dues rodes, I saben que sempre aniran un pas enrera. Tot just ara, es pot pujar la bici al metro, una cosa fonamental tenint en compte que hi ha trams amb pendents difícils de superar a cop de cames.

Una cosa similar passa a moltes d'altres ciutats espanyoles. A tot arreu hi ha molta gent amb empena, que ha decidit, tot i que la seva ciutat no estigui adaptada, sortir al carrer amb la bici. Hi ha ciutats amb més aventatges, com ara Saragossa, que és ideal per moure's en bici perquè és molt plana, o Sevilla. I ciutats on és més complicat. Però en totes elles em fa la sensació que el grau de compromís del mitjans amb la informació sobre la bicicleta és igual o semblant al compromís que prenen els ciutadans amb el seu ús. Així que, malgrat que els mitjans ens hauriem de prendre molt més seriosament el paper de la bici en la mobilitat urbana, també és veritat que com més seriosament se'l prenen els usuaris, més fàcil es convertir-lo en un fet fonamental a l'agenda mediàtica.

I un fet curiós. Això també té una cosa bona: com menys cas se li fa a la bici més actius estan els seus usuaris per aconseguir la visibilitat que mereix. Només cal fer un passeig pels innumerables fòrums i xats sobre el tema a totes les ciutats d'Espanya.